

Dosarul nr.3ra-726/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (M. Gandrabur)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

Î N C H E I E R E

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ruslan Muzîcant,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată
de Ruslan Muzîcant împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță
Ministerul Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ individual
defavorabil, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului cauzat,
împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 18 iulie 2017, Muzîcant Ruslan a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând recunoașterea ilegalității
ordinului nr. 246ef. din 13 iunie 2017 emis de Inspectoratul General al Poliției cu
privire la încetarea raportului de serviciu al comisariului Muzîcant Ruslan, restabilirea
în funcție și încasarea salariului pentru absență forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii Muzîcant Ruslan a indicat că, prin ordinul nr. 246 ef. din
13 iunie 2017 emis de Inspectoratul General al Poliției au fost încetate raporturile de
serviciu în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288 din 26 decembrie
2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor
Interne, respectiv la aceeași data a luat cunoștință cu ordinal contestat.

A menționat că prin sentința din 30 iunie 2011 a Judecătoriei Centru, mun.
Chișinău a fost condamnat la 1 an și 3 luni închisoare, cu suspendarea executării
pedepsei pe termen de 1 an.

Prin decizia din 26 iunie 2012 a Curții de Apel Chișinău a fost casată sentința
primei instanțe și a fost pronunțată o hotărâre nouă prin care procesul penal a fost
încetat.

Prin decizia din 06 noiembrie 2012 a Curții de Supreme de Justiție a fost casată decizia instanței de apel și menținută sentința primei instanțe.

Muzîcant Ruslan a menționat că nu a cunoscut despre decizia instanței de recurs, fiind informat de către apărătorul său că decizia instanței de apel a rămas în vigoare.

A indicat că în perioada anilor 2011-2012 în baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 82ef. din 02 aprilie 2010, a activat în funcție de ofițer de urmărire penală al SUP CPR Ocnița.

La 05 martie 2013, a fost încheiat contract individual de muncă, iar prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 25ef. din 06 martie 2013 a fost numit în funcție de ofițer superior urmărire penală al SUP a IP Ocnița.

Din 29 mai 2015 prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 380ef. din 05 iunie 2017 i-a fost acordat concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului minor până la 31 iulie 2017.

La 05 iunie 2017, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 233ef. din 06 iunie 2017, a fost întrerupt concediul pentru îngrijirea copilului conform cererii depuse.

Muzîcant Ruslan și-a manifestat dezacordul cu ordinul contestat invocând ilegalitatea și netemeinicia acestuia, menționând că Curtea Supremă de Justiție la 20 noiembrie 2012 a emis decizie irevocabilă și nu sentință definitivă care este susceptibilă de contestare cu recurs în anulare, mai mult, în ordin s-au indicat eronat datele ce vizează momentul adoptării Legii nr. 288 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și deciziei instanței de recurs, legea menționată intrând în vigoare la 25 mai 2017 și respectiv nu avea putere retroactivă. Consideră că urma a fi efectuată anchetă de serviciu în corespundere cu exigențele instituite de Codul muncii, Hotărârea Guvernului nr. 502 din 19 iulie 2013 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului.

Reclamantul a mai precizat că începând cu 20 noiembrie 2012 decizia Curții Supreme de Justiție pronunțată integral, nu a fost executată nici de către Inspectoratul General al Poliției și nu cunoaște motivul neaducerii la cunoștință în vederea contestării cu recurs în anulare conform prevederilor art. 452 din Codul de procedură penală.

Potrivit ordinului contestat drept temei a servit raportul șefului Inspectoratului de Poliție Ocnița fără a fi petrecut un control sau anchetă de serviciu, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2019 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al polițistului, sau conform Hotărârii Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu stabilirea tuturor circumstanțelor ce au importanță pentru cauză.

Reclamantul a înaintat cerere de concretizare a acțiunii, solicitând recunoașterea ilegalității ordinului nr. 246ef. din 13 iunie 2017 emis de Inspectoratul General al Poliției cu privire la încetarea raportului de serviciului, restabilirea în funcția de ofițer superior urmărire penală a secției de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ocnița, încasarea de la Inspectoratul General al Poliției a salariului lunar pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu începând cu 14 iunie 2017 și până la data emiterii hotărârii judecătorești, cu reținerea impozitului din salariu, conform cotei

lunare și nu din suma integrală, care urmează a fi achitată, radierea informației privind mențiunea de concediere prin ordinul nr. 246ef. din 13 iunie 2017, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei și repararea prejudiciului moral în mărime a 10 salarii minime pe economie (f.d.145-155, vol. I).

Suplimentar celor invocate în acțiunea inițială, Muzîcant Ruslan a indicat că raportul de serviciu a fost încetat în lipsa unui contract individual de muncă și în lipsa raportului juridic conform Legii nr. 288 din 26 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Antecedentele penale erau stinse de drept la momentul exercitării funcției, iar ordinul a fost emis fără suport probatoriu și cu încălcarea drepturilor salariatului.

Conform hotărârii Curții Constituționale nr. 15 din 22 mai 2018 a fost declarat neconstituțional textul „inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripție” din art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Curtea Constituțională a statuat că, în măsura în care retroactivează, adică în măsura în care sunt aplicabile în cazul persoanelor condamnate definitiv înainte de intrarea lor în vigoare, prevederile legale pre citate sunt neconstituționale.

Referitor la prejudiciul moral revendicat, Muzîcant Ruslan a menționat că, a fost concediat ilegal din cadrul organelor afacerilor interne prin ce i s-a cauzat un prejudiciu moral aflat în legătură directă cu acțiunile ilegale ale Inspectoratului General al Poliției. În acest sens, i-au fost lezate onoarea și demnitatea, a suferit moral, i-au fost provocate sentimente de frustrare, stres, distrusă imaginea sa în familie și societate.

Prin încheierea protocolară din 04 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne (f.d.181, vol. I).

Prin hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 246ef. din 13 iunie 2017 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului Muzîcant Ruslan Anatolie”.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să emită act administrativ individual favorabil în temeiul căruia să dispună restabilirea lui Muzîcant Ruslan în funcția deținută până la încetarea raporturilor de serviciu.

S-a obligat Inspectoratul General al Poliției să achite în beneficiul lui Muzîcant Ruslan, salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 14 iunie 2017 și până la data de 04 iunie 2020, precum și un salariu mediu cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Muzîcant Ruslan, suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a dispus executarea imediată a hotărârii judecătorești în partea restabilirii în funcție și încasării unui salariu mediu.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.15,18-27, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat că la 13 iunie 2017, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 246ef. în temeiul căruia s-a încetat raportul de

serviciu al comisarului Muzîcant Ruslan Anatolie (R-037544), ofițer superior al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Ocnița al Inspectoratului General al Poliției, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant a echipamentului în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. m) (în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive, inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripție, pentru fapte ce discreditează calitatea de funcționar public cu statut special) din Legea nr. 288 din 26 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, s-a pus în sarcina șefului Inspectoratului de Poliție Ocnița al Inspectoratului General al Poliției de a asigura aducerea la cunoștință, contra semnătură, a prevederilor ordinului lui Muzîcant Ruslan cel târziu în ziua concedierii, cu ulterioara informare a Direcției resurse umane a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că Inspectoratul General al Poliției la emiterea ordinului nr. 246ef. din 13 iunie 2017 a aplicat dispoziția art. 38 alin. (1) lit. m) și alin. (3) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 (în vigoare din 25 mai 2017) privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne într-o manieră retroactivă ceea ce vine în contradicție cu principiul acțiunii legii în timp sub aspectul neretroactivității ei consacrat la art. 22 din Constituția Republicii Moldova.

În condițiile în care Muzîcant Ruslan a fost condamnat prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 30 iunie 2011 devenită definitivă și irevocabilă la momentul emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2012 (f.d. 33-42), prevederile imputate acestuia (art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016) sunt neconstituționale și inaplicabile *per se*.

Instanța de fond a respins alegațiile părții reclamante precum că sentința abordată supra nu a devenit definitivă din moment ce în privința acesteia putea fi exercitat recursul în anulare or, respectiva cale de atac este una extraordinară, iar epuizarea căilor ordinare de atac a condus nu doar la devenirea definitivă a sentinței de condamnare ci și la devenirea ei irevocabilă. Prin emiterea deciziei de către instanța de recurs sentința de condamnare a primei instanțe a devenit definitivă astfel încât afirmațiile axate pe încărcătura semantică a noțiunilor „decizie” și „sentință” sunt improprii și irelevante cazului.

Instanța de judecată a mai stabilit că, este inadmisibilă conduita angajatorului care nu a dat dovadă de diligență corespunzătoare în a acționa prompt în privința angajatului său urmărit penal și condamnat în baza unei sentințe devenite irevocabile tocmai la 06 noiembrie 2012, este inadmisibil și comportamentul angajatorului care în circumstanțele date a tolerat derularea raporturilor de serviciu o lungă perioadă de timp, ca ulterior sub imperiul unei legi inaplicabile cazului, după stingerea antecedentelor penale și în virtutea securității raporturilor juridice să emită ordinul de încetare a relațiilor de serviciu disputat. Insistența instanței de judecată în sensul elucidării aspectelor vizate nu s-au soldat cu succes, starea respectivă fiind apreciată cu abstractizare de la faptele penale imputate reclamantului care nu constituie obiectul prezentului litigiu. Corespondența purtată între autoritățile statele vizate în proces a demonstrat că tergiversarea și inacțiunea sunt imputabile exclusiv angajatorului în persoana Inspectoratului General al Poliției.

În asemenea circumstanțe, prima instanță a concluzionat că ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 246ef. din 13 iunie 2017 conține inadvertențe care *prima facie* nu reprezintă încălcări susceptibile să ducă la anularea lui însă indicarea eronată a datei emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție (16.11.2012) și a Legii nr. 288 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (26.12.2016) în contextul cauzei deduse judecării sunt importante sub aspectul motivării elocvente a actului administrativ ce vizează încetarea relațiilor de serviciu, drept urmare actul administrativ individual defavorabil nominalizat urmează a fi anulat necondiționat.

Instanța de judecată a concluzionat că Inspectoratul General al Poliției urmează să emită act administrativ individual favorabil, în temeiul căruia să dispună restabilirea lui Muzîcant Ruslan în funcția deținută până la încetarea raporturilor de serviciu, precum și să achite în beneficiul lui Muzîcant Ruslan, salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 14 iunie 2017 și până la data de 04 iunie 2020, precum și un salariu mediu cu titlu de prejudiciu moral, în virtutea prevederilor art. 90 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (3), art. 327, art. 329, art. 330 alin. (1) lit. b), art. 356 din Codul muncii și art. 256 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Codul de procedură civilă aplicabile prin prisma art. 195 din Codul administrativ.

De asemenea, instanța de fond a respins ca neîntemeiat și nejustificat excedentul prejudiciului moral revendicat de reclamant, precum și cerințele cu privire reținerea impozitului din salariu, conform cotei lunare și nu din suma integrală care urmează a fi achitată, inclusiv radierea informației privind mențiunea de concediere prin ordinul nr. 246ef. din 13 iunie 2017 deoarece conduita dată urmează a fi executată de angajator în conformitate cu rigorile legislației în vigoare și nu urmează a fi reiterate de instanță sau eventual substitute de aceasta.

Respectiv, în corespundere cu art. 96 alin. (1), (1¹) din Codul de procedură civilă, instanța de fond a considerat oportun de a încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Muzîcant Ruslan cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, care reprezintă un quantum real, necesar și rezonabil.

Prin intermediul poștei electronice, la 06 iulie 2020, părților la proces a fost adusă la cunoștință hotărârea motivată din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.29, vol. II).

La 11 iunie 2020, Inspectoratul General al Poliției a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.30-31, vol. II), iar la 03 august 2020 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea hotărârii din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, ca fiind neîntemeiată (f.d.37-43, vol. II).

Prin decizia din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de apel înaintată de Inspectoratul General de Poliție.

A fost casată integral hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o decizie nouă de respingere ca neîntemeiată a acțiunii înaintate de Muzîcant Ruslan împotriva Inspectoratului General de Poliție, persoană terță Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

restabilirea în funcție, repararea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.102, 103-114, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că prima instanță nu a determinat circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului, a aplicat eronat normele de drept material, iar concluziile expuse în hotărâre poartă un caracter general, motiv din care instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe și a emis o decizie nouă de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a constatat că Muzîcant Ruslan Anatolie a fost angajat în calitate de colaborator de poliție în cadrul CPS Ocnîța/IP Ocnîța al IGP din anul 05 mai 2000 până la 13 iunie 2017.

Prin sentința din 30 iunie 2011 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău nr. 1-80/11, menținută prin decizia din 06 noiembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție nr. Ira-811/12, Muzîcant Ruslan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, sub formă de închisoare pe termen de 1 an și 3 luni, cu suspendarea executării pedepsei pe termen de 1 an.

La fel, instanța de apel a constatat că, la 13 iunie 2017, Inspectoratul General al Poliției a emis ordinul nr. 246ef. în temeiul căruia s-a încetat raportul de serviciu al comisarului Muzîcant Ruslan Anatolie (R-037544), ofițer superior al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Ocnîța al Inspectoratului General al Poliției, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant a echipamentului în conformitate cu art. 38 alin. (1) lit. m) (în cazul condamnării în baza unei sentințe judecătorești definitive, inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripție, pentru fapte ce discreditează calitatea de funcționar public cu statut special) din Legea nr. 288 din 26 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, s-a pus în sarcina șefului Inspectoratului de Poliție Ocnîța al Inspectoratului General al Poliției de a asigura aducerea la cunoștință, contra semnătură, a prevederilor ordinului lui Muzîcant Ruslan cel târziu în ziua concedierii, cu ulterioara informare a Direcției resurse umane a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Așadar, instanța de apel a considerat că, instanța de fond neîntemeiat a dispus anularea actului administrativ contestat deoarece la emiterea ordinului nr. 246ef. din 13 iunie 2017 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului Muzîcant Ruslan Anatolie” a aplicat normele legale în vigoare la data emiterii acestuia.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul intimatului și a instanței de fond precum că apelantul urma să dea dovadă de diligență corespunzătoare și promptă în privința angajatului său urmărit penal și condamnat în baza unei sentințe devenite irevocabile la 06 noiembrie 2012 or, potrivit art. 50 alin. (1) lit. r) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se atestă că însăși angajatul are obligația să informeze neîntârziat structura de resurse umane a entității din care face parte și autoritatea specializată a Ministerului Afacerilor Interne despre dobândirea calității procesuale de bănuț, învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotriva sa, fapt care a fost omis de intimatul Muzîcant Ruslan, iar argumentul acestuia precum

că nu a cunoscut despre existența deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-811/12 din 06 noiembrie 2012, au fost apreciate critic întrucât acesta fiind de profesie jurist, cunoștea despre situația sa, urma să depună însăși dînsul diligența corespunzătoare.

Mai mult, la momentul sesizării Direcției Resurse Umane al Inspectoratul General de Poliție la 26 august 2015, s-a stabilit că angajatul IP Ocnița al IGP, Muzîcant Ruslan, în perioada respectivă s-a aflat în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului, iar concedierea acestuia nu a fost posibil de realizat, deoarece potrivit art. 86 alin. (2) din Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în circumstanțele enunțate. Iar, la data de 05 iunie 2017, Muzîcant Ruslan a înaintat raport privind sistarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului, care prin ordinul IGP nr.233 ef din 06 iunie 2017 a fost admis și ca urmare s-a emis ordinul IGP nr. 246ef. din 13 iunie 2017 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului Muzîcant Ruslan Anatolie”.

La fel, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea Curții Constituționale nr.15 din 22.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a art. 38 alin.(1) lit. m) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (Sesizarea nr.36g/2018), a fost declarat neconstituțional doar textul „inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripție” din articolul 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În acest sens, potrivit art. 28 alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13.12.94, hotărârea Curții Constituționale nr.15 din 22.05.2018 nu are efect retroactiv, iar angajatorul a respectat cadrul normativ pertinent pentru emiterea ordinului contestat.

Din aceste considerente instanța de apel nu a identificat careva temeieri legale pentru anularea ordinului IGP nr. 246ef. din 13 iunie 2017 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului Muzîcant Ruslan Anatolie”.

Referitor la pretențiile reclamantului/întimat privind încasarea salariului pentru absență forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral, instanța de apel a dispus respingerea integrală, deoarece în cazul dat nu s-a constatat eliberarea ilicită din serviciu or, temei pentru survenirea răspunderii materiale a angajatorului în forma reparării prejudiciului material (plata salariului pentru absență forțată de la lucru) și a prejudiciului moral constă în comiterea unei fapte ilicite, condiție nerealizată la caz.

Totodată, prin prisma art. art. 94 și 96 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a dispus respingerea cerinței privind compensarea cheltuielilor de judecată în condițiile în care a conchis în privința respingerii integrale a pretențiilor reclamantului.

La 13 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, Muzîcant Ruslan a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de recurs nemotivată, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei decizii noi de menținere în vigoare a hotărârii din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.120-122, vol. II).

La 30 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Muzîcant Ruslan a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.141-147, vol. II).

În motivarea recursului, Muzîcant Ruslan și-a manifestat dezacordul cu soluția pronunțată de instanța de apel, reiterând circumstanțele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și reținute de către instanța de fond.

Recurentul consideră că hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, este una legală, motivată și necesar de a fi menținută deoarece instanța de judecată just a constatat că a fost dovedit prin probe veridice și suficiente ilegalitatea emiterii ordinului 246 ef. din 13.06.2017 în baza art. 38 alin. (1) lit. m) și alin.(3) din Legea nr. 288 din 16.12.2016.

Suplimentar, recurentul a indicat că normele de drept produc efecte juridice în perioada în care sunt în vigoare. Aplicându-se numai la fapte care se petrec în timpul cât sunt în vigoare, ele nu sunt nici retroactive, nici ultraactive, respectiv nu se aplică faptelor petrecute înainte de intrarea lor în vigoare, nici celor petrecute după ieșirea lor din vigoare.

La momentul emiterii deciziei din 20 noiembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, în vigoare era Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 cu privire la poliție. La acel moment, dânsul activa în funcție de ofițer urmărire penală al secției urmărire penală al CPR Ocnița, numit prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 82 ef. din 02 aprilie 2010. Respectiv, Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 a intrat în vigoare la 05 martie 2013.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 25 ef. din 06 martie 2013, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale Ministerului Afacerilor Interne, aprobate prin ordinul MAI nr. 71 din 28 februarie 2013, începând cu 05 martie 2013, Muzîcant Ruslan a fost numit prin transfer în funcția de ofițer superior urmărire penală al Secției urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ocnița.

Recurentul a precizat că prin hotărârea Curții Constituționale nr. 15 din 22 mai 2018 privind excepția de neconstituționalitate a art. 38 alin.(1) lit. m) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (Sesizarea nr.36g/2018), a fost declarat neconstituțional doar textul „inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripție” din articolul 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, Curtea a considerat că, sancțiunea impusă în privința lui Muzîcant Ruslan este una disproporționată, suferă prejudicii disproporționate ca urmare a unei duble aplicări a pedepsei pentru aceeași conduită, de către două autorități diferite, în două tipuri de proceduri cărora le lipsește legătura substanțială și temporală necesară, prevederile legale ale art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 sunt neconstituționale, fiind aplicabil, doar în cazul sentințelor de condamnare definitive pronunțate după intrarea în vigoare a Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 27 aprilie 2021.

La 31 mai 2021, Muzîcant Ruslan a recepționat decizia motivată, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție DS8001698453AS (f.d.128, vol. II).

La 13 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, Muzîcant Ruslan a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de recurs nemotivată (f.d.120-122, vol. II), ulterior la 30 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Muzîcant Ruslan a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin notificarea expediată electronic pe data de 02 iulie 2021 la adresa de e-mail r.muzicant@mail.ru, Curtea Supremă de Justiție a comunicat lui Ruslan Muzîcant necesitatea de a prezenta recursul semnat olograf sau după caz, semnat cu semnătura electronică avansată calificată, până la 09 iulie 2021, ora 15.00, în sediul Curții Supreme de Justiție din str. Petru Rareș, 18, mun. Chișinău (f.d.148, vol. II).

La 06 iulie 2021, Ruslan Muzîcant a înlăturat neajunsurile, prezentând recursul semnat olograf (f.d.158-163, vol. II).

La 16 iunie 2021, ulterior la 06 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de Muzîcant Ruslan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele dosarului (f.d.132, 164, vol. II).

La 25 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilă a cererii de recurs depusă de Muzîcant Ruslan în cazul nerespectării prevederilor art. 245 alin. (2) din Codul administrativ (f.d.135-137, vol. II).

Prin referința depusă la 15 iulie 2021, Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă cererea de recurs a recurentului Muzîcant Ruslan împotriva deciziei din 27 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, pronunțată în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată a lui Muzîcant Ruslan împotriva Inspectoratul General al Poliției privind anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 246 ef. din 13 iunie 2017, restabilirea în funcția anterior deținută și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă. Iar în eventualitatea în care recursul recurentului va fi declarat admisibil, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de recurs, cu menținerea deciziei contestate (f.d.166-172, vol. II).

La 23 iulie 2021, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință prin care a invocat că recursul declarat de Ruslan Muzîcant este unul formal, nu conține argumente sau circumstanțe noi, or instanța de apel a examinat toate aspectele importante în vederea soluționării juste a cauzei (f.d.174-176, vol. II).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva

Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Ruslan Muzîcant, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ruslan Muzîcant, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh